

NISKOĆ (1) *sb f*

A sg niskoć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewysokie, niskie miejsce w określonej hierarchii:

*W przeciwstawieniu: »wysokość ... niskoć«: Abowiem gdyż wżycy w kole prętkim fortuny obcuemy/ częłthokroć z bogactw w vboftwo/ z wefela w łmęthek/ z wyfokości ná niskoć [*de altitudine in profundum*; Szwyżokoszczy nanyszkoszcz *HistAl 1510 107*] y tám y łam łie przemieniamy *HistAl C5*.*

Synonimy: lichosć, małosć, podłosć.

Cf NISKOŚĆ

BK